

[Gunnar Fog-Petersen.]

vælges derved, at man skriver Navnene op paa dem, der staar øverst som Kandidater, og er der nok af disse Stemmer, erklæres vedkommende for valgt. Og saa staar der senere, at naar Valget af Landstingsmedlemmer er foregaaet, begynder man at beskæftige sig med Suppleanterne. Det vil altsaa sige, at efter Valglovens Bestemmelser gør man sig først fuldstændig færdig med Valget af Landstingsmænd, inden man overhovedet beskæftiger sig med Suppleanterne. Derfor har man heller ikke Pligt til at undersøge, om Stemmesedlen, hvad Suppleanterne angaar, er mere eller mindre korrekt udfyldt, det skal først undersøges paa et senere Tidspunkt, naar Suppleanterne skal træde ind i Rigsdagen; man kan skrive Navne op paa Folk, som ikke er valgbare, og man kan stemme blankt med Hensyn til Suppleanter, begge Dele er ukorrekte, men Valget bliver ikke ugyldigt af den Grund.

Det, det kommer an paa, er, at Kandidaten har faaet et tilstrækkeligt Antal Stemmer. Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen) har jo Stedfortrædere nok, han har 56 Stemmer paa Stedfortrædere, saa han klarer sig nok, det vilde være ren Formalisme at kassere et saadant Valg. Den paagældende Valgmand har sagt: Jeg vil stemme paa Laurits Knudsen — og det har han gjort; maaske skal jeg skrive Navnet paa en Suppleant, men jeg kan ikke faa at vide i Socialdemokratisk Bureau, hvem de andre har skrevet paa for Laurits Knudsens Vedkommende, hvilket er afgørende for, hvem der bliver hans Suppleanter. Om jeg skriver et lige gyldigt Navn eller intet Navn skriver, har komplet den samme Virkning med Hensyn til, hvem der skal være Laurits Knudsens Suppleanter; altsaa kan jeg — saaledes har den paagældende Valgmand ræsonneret — lige saa godt lade være at skrive et lige gyldigt Navn og nøjes med at skrive Kandidatens Navn. Man vilde gøre Uret mod en saadan Valgmand, hvis man af den Grund sagde, at ikke alene han, men alle Valgmænd, der har stemt som han, skal sættes ud af Spillet. En saadan Formalisme er det, vi ikke har ønsket at ville medvirke til.

Maa jeg gøre endnu en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem nævnte Valget i Roskilde og fremhævede med stor Styrke, at Valgbestyrelsen havde sagt, det var ugyldigt. I Aalborg har Valgbestyrelsen imidlertid sagt, det var gyldigt. Det maa komme ud paa eet, det er hverken Valgbestyrelsen i Roskilde eller Valgbestyrelsen i Aalborg, der afgør Spørgsmaalet, det

er heller ikke den ene eller den anden af Universitetets Professorer, det er Landstinget. Det ærede Medlem siger, at det er saa afgørende, hvad Valgbestyrelsen har sagt i Roskilde, og at det er blevet refereret i Bladene og i Statistiske Meddelelser — der staar nu en Trykfejl her, der staar 7de Række, det skal være 4de Række, hvis nogen vil se det efter —, men det er jo kun Referat baade det ene og det andet. Det, som er det afgørende for Valget i Roskilde, er dette, at det er 5 spildte Stemmesedler, der er Tale om. Derfor er det højst sandsynligt, at man kun ganske overfladisk har beskæftiget sig med dem, som man ved et Landstingsvalg kun overfladisk beskæftiger sig med spildte Stemmesedler. At den Sekretær, som har siddet og skrevet Valgprotokollen, har sagt: Ja, de spildte Stemmesedler der, de er jo i øvrigt ugyldige, viser kun, at han har haft den samme Opfattelse som det ærede 13de tingvalgte Medlem. Han har næppe tænkt videre over det, men det er altsaa blevet ført ind i Protokollen. Skulde det saa være afgørende for Tid og Evighed? Man ved jo, hvor lidt man ved et Landstingsmandsvalg beskæftiger sig med spildte Stemmesedler. I Aalborg var der 4 spildte Stemmesedler paa Retsforbundets Kandidater. Jeg tror ikke engang, de blev nævnt ved Valgets Proklamation deroppe. Der var overhovedet ikke et Menneske, som interesserede sig for, om Navnene var skrevet paa langs eller tværs paa disse Stemmesedler, eller om der var anført Suppleanter eller ikke. Naturligvis, naar en Sekretær skal føre Protokollen bagefter, saa udfylder han den, men det er jo ikke afgørende.

De Ting, jeg her har nævnt, er aldeles afgørende i denne Sag, og navnlig dette, at Valgloven udtrykkeligt siger, at man ikke skal beskæftige sig med det sekundære, før man er færdig med det primære. Det er det, som er det afgørende i denne Sag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg tager Ordet, fordi det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) direkte har inddraget mig, om jeg saa maa sige, i Debatten her, og skønt jeg i øvrigt mener, det er rigtigst, at Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af Mandater foregaar i Tingene, uden at den paagældende Minister deltager i Diskussionen.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem fremkom med nogle Udtalelser angaaende Begivenhederne oppe i Aalborg. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt det var korrekt af Valgbestyrelsen at anmode mig om at komme til Stede og fremsætte en